

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ІВАНОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF IVANOV AND OTHERS v. UKRAINE)
(Заяв № 47391/15 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 10 листопада 2022 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на надмірну тривалість тримання їх під вартою під час досудового розслідування. Також заявники висунули інші скарги, які порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду. У заяві № 45400/20 заявниця також скаржилася за пунктом 4 статті 5 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за пунктом 3 статті 5 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на рішення у справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість тримання заявників під вартою під час досудового розслідування була надмірною та констатував порушення цього положення Конвенції.

Щодо інших скарг заявників Європейський суд, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах проти України.

Розглянувши скаргу заявниці за пунктом 4 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що з огляду на всі наявні в нього матеріали та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції вони не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 і 35 Конвенції, або не виявляють жодних ознак порушень прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї. Європейський суд відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* прийнятними скарги на надмірну тривалість тримання під вартою під час досудового розслідування та інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 45400/20 – неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання заявників під вартою під час досудового розслідування;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю в додатку);
5. *Постановляє*, що:
  - (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
  - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».